

[Ellinger.]

Derimod kunde der maaske nok være Grund til at tænke over det sidste, jeg nævnte. Naar f. Eks. Gift ifølge Lovforslaget ikke maa udleveres til nogen Person under 18 Aar, saa var det vel ikke unaturligt ogsaa at bestemme noget om den Alder m. m., som kræves af den, der skal udlevere Gifte fra en Forretning.

Der staar i denne Paragraf, at de paa-gældende handlende og Foreninger aldrig maa udveje, ompakke eller omhælde Giften, men skal udlevere den i den originale Pakning, i hvilken de har modtaget den. Men saa kommer i 3die Stykke noget, som er en Blanding af, hvad der er en Pligt for dem, der har modtaget Gift, og hvad der er en Pligt for dem, der har udleveret Gift. Der kan saaledes ikke være Tvivl om, at 1ste Punkt i Stykke 3 fastsætter en Pligt for dem, der omhandles i § 4. Men saa følger noget, hvor man ikke ved, om det er de i § 4 eller de i § 5 nævnte, der skal varetage det, der paabydes. En Klaring her maa anses for ønskelig. — Naar der endelig i Paragraffens sidste Stykke staar, at de handlende, Forbrugsforeninger og Organisationer skal opbevare Pakningerne med Gift i et aflaaaset Skab eller Rum, der ikke maa indeholde Varer af anden Art og ikke maa anbringes over Varer af anden Art, vilde det formentlig være naturligt, om der gaves Indenrigsministeren Bemyndigelse til at fastsætte Regler for Inspektion og Kontrol med, at Lovens Paalæg efterkommes, men det er der ikke paa dette Punkt.

Det 1ste Stykke i § 11 lyder saaledes:

„De nærmere Regler om Giftbogens Førelse og Opbevaring af Rekvisitionerne samt om Kontrollen hermed fastsættes af Indenrigsministeren.“

Jeg vil gerne gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at der altsaa er Tale om Kontrol med Giftbogen. Men denne Bemyndigelse i § 11 har jo ikke nogen som helst Forbindelse med Paragraffens øvrige Indhold, hvorimod den vilde være en naturlig Afslutning paa den forrige Paragraf, hvis sidste Stykke netop omhandler Giftbogen. Her er der en Mærkelighed ved Giftbogens Førelse, at nemlig en Fabrikant eller en Grosserer i en autoriseret Giftbog skal indføre den Gift, han udleverer til en Haandværker, men ikke den Gift, han udleverer til en handlende eller til en Forbrugsforening. Der er noget mærkeligt i, at et Laboratorium, der har Ret til selv at fremstille og indføre Gifte, ikke kan købe en Gift her i Landet uden at skulle opgive, hvad det vil bruge den til, og skal forpligte sig til at

opbevare den omhyggeligt. Men der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at Kravet kan stilles og opfyldes.

§ 14 indeholder en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren kan fastsætte visse Forsigtighedsregler, der skal iagttages forskellige Steder. Der nævnes ogsaa Skibe. Jeg vil gerne spørge, om det ikke er det Ministerium, under hvilket Skibene sorterer, der maa give saadanne Forskrifter, maaske efter Forhandling med Indenrigsministeren. Det er et Forhold, jeg ikke er ganske klar over, jeg gør kun opmærksom derpaa.

Til disse Bemærkninger skal jeg begrænse mig, og jeg skal slutte med at henstille til Ministeren, hvis han ellers erkender det rigtige i, hvad jeg her har sagt, og hvad der blev sagt af foregaaende Talere, navnlig den ærede sidste Taler, at han da ved Hjælp af den Sagkundskab, der staar til et Ministeriums Raadighed, vil udarbejde Ændringsforslag til Lovforslaget og tilstille Udvalget dem. Naturligvis kan vi godt i Udvalget udarbejde saadanne Ændringsforslag, men Ministeren er sikkert interesseret i, at Forslaget gennemføres saa snart som muligt, og det vil gaa hurtigere, hvis han skænker Sagen Opmærksomhed paa den Maade, jeg her har nævnt. Love bør altid være affattede saa klart som muligt, saa let læselige for Publikum som muligt, og i Regelen er det ikke vanskeligere at udarbejde et Lovforslag saaledes, at der er Klarhed til Stede, end at udarbejde det saaledes, at der er Uklarhed.

Ja à propos Gennemførelse — jeg talte om den hurtige Gennemførelse af Loven —: i § 20 staar de tilsyneladende mærkelige Ord, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1932, men to Paragraffer, nemlig § 5 og § 11, skal træde i Kraft allerede nu til Nytaar. Hvad er Meningen hermed? Vi har jo ganske vist af og til her i Rigsdagen vedtaget Love, der traadte i Kraft fra en Dato indenfor den Periode, hvor Rigsdagen var samlet, men saa har det været hele Loven og i ganske specielle Tilfælde, hvor et Lovforslag, hvis det i det hele taget skal ophøjes til Lov, maa vedtages hurtigt. Men det gælder jo slet ikke om nærværende Lovforslag, der, som det er nævnt af flere Talere, har ventet saa længe, og da de nævnte to Paragraffer ikke kan sættes i Kraft, før hele Loven er færdig fra Rigsdagen, og Ministeren vel ikke tænker sig, at begge Rigsdagens Afdelinger skal have færdigbehandlet Lovforslaget inden Jul, er det indtil videre en Gaade, hvad Meningen er med denne Bestemmelse. Men maa-